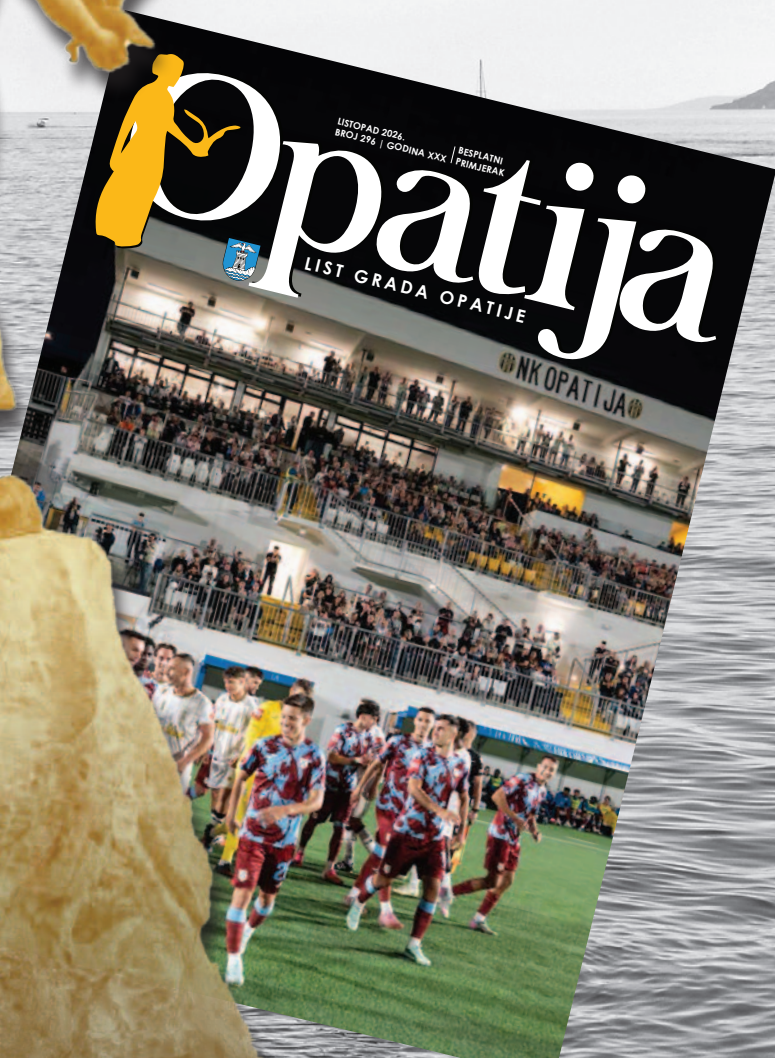

30 godina lista „Opatija“

1996.-2026.
30 let
„Opatija“ z Opatijun

Naših 30 godina

Tri desetljeća „Opatije“ ispisana su tisućama stranica na kojima je ostao zabilježen život našega grada – njegovi ljudi, događaji, promjene i uspjesi, ali i male priče koje bi inače možda bile zaboravljene. Ovom prigodnom publikacijom željeli smo sačuvati dio uspomena na tih 30 godina i prisjetiti se ljudi koji su „Opatiju“ stvarali.

Kada sam prije mnogo godina postala dio redakcije, nisam ni slutila da ću je jednoga dana i uređivati. Mogu reći da je „Opatija“ pronašla mene – tadašnja urednica Lidiji Lavrnji predložila sam temu, a ubrzo je stigao poziv na suradnju. Tako je počela priča koja traje do danas i obilježila je velik dio moga života. Puno sam naučila od Mirjane Rončević, a danas „Opatiju“ stvaram sa sjajnom ekipom suradnika, uz veliku podršku moje zamjenice Elene Vidović. Hvala im na predanosti i trudu, kao i gradskoj upravi koja podržava naš rad. A najbolja potvrda dolazi upravo od naših čitatelja. Najdraže mi je kada me sugrađani zaustave na ulici i pohvale „Opatiju“. Te nam riječi daju najveći poticaj za svaki sljedeći broj. Sretan nam 30. rođendan – i još puno priča o našem gradu i ljudima koje vrijedi ispričati i sačuvati od zaborava.

Kristina Tubić
glavna urednica

Tri desetljeća uz svoj grad

Trideset godina kontinuiranog izlaženja lijepa je i vrijedna obljetnica, osobito kada je riječ o lokalnim novinama koje su tijekom svih tih godina ostale bliske svojim čitateljima. List „Opatija“ rastao je i mijenjao se zajedno sa svojim gradom, bilježeći njegove važne trenutke, ali i svakodnevne priče ljudi koji Opatiji daju njezin prepoznatljiv karakter.

Njegova vrijednost nije samo u informacijama koje donosi, list povezuje zajednicu, daje prostor građanima, udrugama, ustanovama, sportašima, umjetnicima i brojnim vrijednim pojedincima, čuva našu povijest, tradiciju i čakavski izričaj te iz broja u broj stvara kroniku jednog vremena.

Kao predsjednicu Uređivačkog savjeta posebno me veseli što „Opatija“ i nakon tri desetljeća ima svoje vjerne čitatelje koji je očekuju, čitaju i o njoj razgovaraju. Upravo je to najbolja potvrda vrijednosti svega što su generacije urednika i suradnika tijekom proteklih 30 godina ugradile u naš gradski list.

Svima koji su bili i danas jesu dio „Opatije“ od srca čestitam veliki 30. rođendan, uz želju da još dugo ostane list Opatije, Opatijaca i svih onih koji ovaj grad osjećaju svojim.

Jadranka Pohlmann
predsjednica Uređivačkog savjeta

Ponosni na list „Opatija“

Kada se svaki novi broj gradskog lista "Opatija", donesen na opatijsku tržnicu, razgrabi u sat vremena, kada iz susjednih jedinica lokalnih samouprava stižu upiti „kako vi to radite“, kada se za jutarnjom kavom razgovara o informacijama i pričama iz lista, onda treba zaključiti da je tri desetljeća postojanja „Opatije“ nešto s čime se moramo ponositi. Malo je sredina koje se mogu pohvaliti s takvom tradicijom lokalnog glasila, u kojem građani nađu brojne informacije i priče, preko kojeg se upoznaju i zbliže, informiraju i zabave. Mnogo je onih koji su kroz 30 godina ulagali i ulažu svoje znanje, rad i trud da bi svakog mjeseca list donio nove sadržaje, a još je više onih kojima je „Opatija“ dragocjen uvid u događaje, zbivanja i sudbine ljudi u našem gradu. Zadovoljstvo mi je svima čestitati 30. rođendan lista „Opatija“ i poželjeti još stotine i stotine novih brojeva. Opatija bez „Opatije“ ne bi bila ista i zato „Opatija“ z Opatijun nije samo slogan, već i činjenica zbog koje gradski list ima lijepu budućnost.

Fernando Kirigin
gradonačelnik

30 godina naših priča

Otkad znam za Opatiju, znam i za naš list „Opatija“. Svakog mjeseca dođe među nas, prelistava se uz kavu, komentiraju se tekstovi, traže poznata lica na fotografijama i uvijek se pronađe nešto što nas podsjeti koliko se toga u našem gradu događa. Možda upravo zato „Opatija“ nije samo gradska tiskovina. Već 30 godina prati kako se naš grad mijenja, bilježi njegove važne trenutke, ali i čuva one male priče i ljude koji Opatiju čine našom. Posebno je zanimljivo pomisliti da danas u Opatiji žive generacije čiji se gotovo cijeli dosadašnji život može pratiti na stranicama našega lista, od vrtičkih i školskih dana, prvih sportskih, kulturnih i drugih uspjeha pa sve do trenutka kada i sami preuzimaju nove uloge i odgovornosti u životu našega grada. Nije lako sve to bilježiti iz mjeseca u mjesec, puna tri desetljeća. Zato svim urednicima, novinarima, fotografima i suradnicima koji su u list utkali dio sebe doista treba skinuti kapu.

Sretan 30. rođendan našem listu, uz želju da još dugo ostane dio opatijske svakodnevice i nastavi čuvati priče našega grada i njegovih ljudi.

Kristian Tončić
predsjednik Gradskog vijeća

IMAMO NOVINE

Prvi broj „Opatije“ ugledao je svjetlo dana 25. listopada 1996., a tri dana kasnije službeno je predstavljen u uredu tadašnjeg gradonačelnika **Axela Luttenbergera**. Uz gradonačelnika i glavnu urednicu **Dinu Julius**, predstavljajući su prisustvovali predsjednik Gradskog vijeća **Mario Meak**, suradnici novoga opatijskog glasila, gradski službenici te predstavnici gotovo svih tadašnjih medijskih kuća. Predstavljajući se nastavilo programom na opatijskoj tržnici, uz nastup članova tadašnjeg Studija za kreativne aktivnosti mladih (SKAM-a) i Opatijskih mažoretkinja.

Prvu redakciju, uz urednicu Dinu Julius, činili su **Vlasta Kovač**, **Giacomo Scotti**, **Dinko Slany**, **Dražen Turina** – Šajeta, **Sandra Kolonić** (pomoćnica urednice), **Lara Jelenc**, **Neven Ivanić**, **Zlatko Isakov** i **Irena Bistričić**. Za grafičku pripremu bili su zaduženi **Barbara** i **Adriano Požarić** iz Info Laba Opatija, dok se list tiskao kod **Dražena Zdelarca** u Vološćanskom grafičkom poduzeću.

A zašto je „Opatija“ uopće pokrenuta? Gradonačel-

nik Luttenberger u prvom je broju objasnio kako je jedan od glavnih razloga bila potreba za cjelovitijim i objektivnijim informiranjem građana o svemu što se u gradu radi, projektima koji su u tijeku te kratkoročnim i dugoročnim ciljevima njegova razvoja. Važna je bila i dostupnost informacija svim građanima, osobito u vremenu kada su niska kupovna moć i cijena tiska mnogima ograničavale pristup informacijama.

Dina Julius u svom je prvom uvodniku podsjetila da Opatija već sedam godina nema vlastito glasilo, a time ni medijski prostor za komunikaciju Grada i građana. Zato je čitatelje odmah pozvala na suradnju, prijedloge, pitanja i ideje. „Tako ćemo zajednički učiniti zapis za buduća vremena o tome kako smo danas u Opatiji živjeli i koje smo probleme nastojali riješiti“, napisala je tada.

A današnji suradnik Dražen Turina Šajeta bio je suradnik i u tom prvom broju gdje je u okviru svojih Čakavskih štorija napisao: Imamo novine! Eko, arivalo je i to da imamo svoje novine, opatijske, od svojega grada va ke h će se na nas špendat više karti od jene stranice Novega lista, Dnevnike ili ča ja znan kade...

Dina Julius, Axel Luttenberger i Mario Meak na predstavljanju prvog broja lista „Opatija“ 28. listopada 1996.

STIGAO KOLOR

U narednim brojevima list se sadržajno obogaćivao, a broj suradnika narastao na tridesetak.

U siječnju 2000. godine na mjesto glavne urednice imenovana je **Lidija Lavrnja**. Već 37. broj donio je novost – umjesto tekstova i manjih fotografija, naslovnicom je dominirala fotografija preko cijele stranice, što je „Opatija“ zadržala do danas. Uz grafičke, list je doživio i neke sadržajne izmjene pa su, uz povijesne teme, više prostora dobila aktualna gradska zbivanja. U listopadu te iste godine čitatelje lista „Opatija“ dočekalo je još jedno iznenađenje – žute stranice otišle su u zaborav i tadašnji, 45. broj lista, izašao je tiskan na bijelom papiru, s naslovnicom i zadnjom stranicom u koloru. Tiskanje lista povjereno je tiskari Vizualne komunikacije, a potom tiskari Helvetica iz Rijeke.

Dio redakcije lista „Opatija“ 1996. godine

SKAM i Opatijske mažoretkinje pobrinuli su se za prigodni program, a brojni Opatijci pohrlili su po svoj primjerak prvog broja lista „Opatija“

SPAŠEN OD GAŠENJA

Jedan od najdramatičnijih trenutaka u povijesti „Opatije“ dogodio se 2001. godine kada je budućnost lista odjednom postala neizvjesna. Krajem godine Gradsko poglavarstvo predložilo je ukidanje „Opatije“ zbog nedostatka sredstava u gradskom proračunu, a umjesto gradskog lista trebala je biti osigurana jedna informativna stranica Grada u „Liburnijskom Novom listu“. No odluka je izazvala snažnu reakciju građana i u nekoliko dana prikupljeno je više od 1500 potpisa, a podršku je pružilo i 13 mjesnih odbora, više opatij-skih tvrtki te riječki ogranak GONG-a. Preraspodjelom proračunskih stavki za „Opatiju“ su osigurana sredstva, doduše 40 posto manja, ali dovoljna da list nastavi izlaziti. „Opatija“ je tako spašena od gašenja.

LIST SE „DEBLJA“

Nova prekretnica stigla je 2006. godine, kada je uredničku funkciju preuzeo **Vanja Vinković**. Već 101. broj,

objavljen u siječnju 2007., donio je sadržajne i grafičke promjene, a posebno je bilo upečatljivo što je čitav list sada tiskan u koloru. Vinković je nastavio njegovati opatijsku povijest kroz zanimljive i čitateljima bliske tekstove, a istodobno je list približio suvremenim novinskim trendovima, uvodeći nove forme i kolumne. Tiskanje preuzima Tiskara Meić, a od broja 121., objavljenog u veljači 2009., Gradska tiskara Osijek. Izbor tiskare od tada ovisi o rezultatu javnog natječaja. Vinković je uredničku funkciju završio u lipnju 2009. Broj 126 privremeno je uredila Lidija Lavrnja, a potom je za glavnu urednicu izabrana **Mirjana Rončević**, iskusna novinarka i urednica „Novog lista“, koja će na čelu „Opatije“ ostati više od 15 godina i tako postati najdugovječnija urednica. S njezinim dolaskom uslijedile su nove grafičke i sadržajne promjene, a naklada je povećana s 5500 na 6000 primjeraka. Rončević je dodatno profesionalizirala rad redakcije: uvedeni su ustaljeni termini izlaženja krajem mjeseca, stalne rubrike te ujednačeniji način novinarske obrade

i opremanja tekstova. Tijekom tog dugog uredničkog razdoblja oko lista se formirala i stalna ekipa novinara, fotografa i drugih suradnika, a „Opatija“ se i doslovno „podebljala“ – od početne 24 stranice narasla je na 40. Novine su se tiskale u zagrebačkim tiskarama Kerschoffset i Vjesnik, nakon kojih posao preuzima tiskara „Stega“, u kojoj se „Opatija“ tiska i danas. U tom razdoblju uvedeno je i digitalno izdanje, sadržaji postaju dostupni putem aplikacije Opatija City i društvenih mreža, a pokrenut je i Instagram profil „Opatija na dlanu“.

NOVI SADRŽAJI ZA NOVU „OPATIJU“

U ožujku 2022. godine za privremenu glavnu urednicu postavljena je **Kristina Tubić**, dotadašnja izvršna urednica, koja je u svibnju službeno imenovana glavnom urednicom i tu funkciju obavlja i danas. Po uzoru na praksu brojnih besplatnih gradskih publikacija koje se financiraju iz proračuna, uklonjeni su komercijalni oglasi kako bi više prostora ostalo za novinarske sadržaje, aktualne teme i priče, a od 2025. godine broj

stranica povećan je s 40 na 48. „Opatija“ je i grafički modernizirana te prati suvremene medijske trendove – tekstovi su kraći i dinamičniji, s više fotografija, a QR kodovi čitatelje, gdje god je to moguće, vode do dodatnih digitalnih i multimedijских sadržaja. Povratkom **Elene Vidović**, suradnice lista još iz njegovih prvih godina, više prostora dobiva i čakavština, a Elena postaje zamjenica glavne urednice.

Mijenjao se i način na koji „Opatija“ dolazi do svojih čitatelja. Od prvih brojeva „Opatija“ se dostavljala u poštanske sandučice opatijskih kućanstava, a zbog poteškoća u poštanskoj distribuciji uvedeno je i više od deset punktova diljem područja grada na kojima građani mogu preuzeti svoj primjerak. Danas se list može čitati i online na mrežnim stranicama Grada i u aplikaciji Opatija City, prisutan je na Facebooku i Instagramu profilu „Opatija na dlanu“, dostupan u Zavičajnoj digitalnoj knjižnici PGŽ-a, dok se odabrani tekstovi objavljuju na portalu PodUckun.net.

1996.

2002.

2008.

2015.

2019.

2026.

EKIPA KOJA STVARA „OPATIJU“

Tridesetu obljetnicu „Opatija“ dočekuje s deset brojeva godišnje, svaki na 48 stranica. Redakciju, na čelu s glavnom urednicom Kristinom Tubić, čine zamjenica glavne urednice Elena Vidović, grafički urednik **Sanjin Mačar**, autori tekstova **Irena Bistričić**, **Ivana Grabar**, **Lidija Lavrnja**, **Kristina Staničić**, **Marijana Šepić Bjelobaba**, **Dražen Turina Šajeta** i **Aleksandar Vodopija** te fotoreporter **David Kurti** i **Nikola Turina**, uz brojne povremene suradnike. Nitko od članova redakcije nije stalno zaposlen u listu – svi ga stvaraju kao honorarni suradnici. Za vrijeme urednice Lidije Lavrnje „Opatija“ dobiva i Uređivački savjet, radno tijelo Gradskog vijeća koje je u početku imalo pet, a danas ima tri člana te sudjeluje i u postupku izbora glavnog

urednika. Aktualni Uređivački savjet čine predsjednica **Jadranka Pohlmann** te članovi dr. sc. **Ivan Cerovac** i **Luka Nalis**.

„Opatija“ se tiska u, za današnje tiskane medije, respektabilnoj nakladi od 5.000 primjeraka, koji se redovito u cijelosti podijele – što je i najbolja potvrda interesa čitatelja. Građani posebno cijene bogatstvo i raznolikost sadržaja, priče o ljudima i gradu, njegovanje opatijske povijesti i čakavštine, ali i teme koje često ne pronalaze u drugim medijima.

Nakon trideset godina, više od stotinu suradnika i 296 objavljenih brojeva, „Opatija“ nastavlja bilježiti život grada – njegove velike trenutke, ali i male priče koje bi bez nje možda ostale nezabilježene. I tako ostaje ono zbog čega je prije tri desetljeća i nastala – novine Opatije i njezinih ljudi.

Dio redakcije lista „Opatija“ 1998. godine – Iris Prebeg, Lara Jelenc, Nikola Turina, Iva Rosanda, Tina Dubravec, Dina Julius, Tanja Winter, Irena Bistričić, Tatjana Trobonjača, Neven Jušić, Mišo Novković, Elena Vidović, Dražen Turina Šajeta, Igor Kramarsich, Zoran Didek, Jan-Bernd Urban, Dolores Kurti, Julijan Dobrinić, Amir Muzur

Redakcija lista „Opatija“ 2011. godine – stražnji red: Sanjin Mačar, Aleksandar Vodopija, Nikola Turina, Ira Prebilić, Banić, Kristina Staničić i Marijana Zorić, prednji red: Lidija Lavrnja, Irena Bistričić, Mirjana Rončević, Kristina Tubić i Dražen Turina

Članovi redakcije 2026. godine - David Kurti, Mirjana Rončević, Marijana Šepić Bjelobaba, Ivana Grabar, Kristina Tubić, Nikola Turina, Dragan Kinkela, Sanjin Mačar, Alek Vodopija, Elena Vidović, Kristina Staničić, Irena Bistričić i Dražen Turina

Dina Julius

Svaka prilika da se prisjetim početaka „Opatije“ donosi val sjećanja i emocija, jer moja se „Opatija“ rađala u buri u čaši vode! Veseli me što ću zauvijek ostati njezina prva

urednica, kreatorica, realizatorica i zaštitnica njezina imena i djela; bila je moje dijete nad kojim sam bdjela danju i noću. Velika je to bila stvar: nakon šest godina zatišja poslije gašenja Opatijske komune, pokrenuli smo gradski list koji će građanima približiti informacije u vremenu bez interneta, kada ni novine nisu svima bile lako dostupne.

Počeli smo u redakciji u koju smo jedva stali dva stola i ja. Rođenoj Beograđanki s više od dvadeset godina iskustva u tiskanim, radijskim i televizijskim medijima, Opatija i „Opatija“ bile su poput praznog slikarskog platna koje je valjalo ispuniti pričama. Okupila sam vrsne stručnjake i mlade, novinarski neiskusne ljude; povezivali su ih znatiželja, ljubav prema gradu i entuzijazam. Zajedno smo stasali s listom, a posebno sam ponosna što je „Opatija“ nastajala u Opatiji: stvarali su je opatijski ljudi, ovdje se grafički oblikovala i tiskala. Tekstovi su stizali na disketama, brojevi se uređivali duboko u noć, a u tiskari sam bdjela nad svakom fotografijom, naslovom i nijansom boje. Umor? Nadjačavale su ga pohvale čitatelja...

Nestvarnim mi se čini da je otad prošlo trideset godina. Moja je „Opatija“ i danas u dobrim rukama – uredništva koje je stvara i čitatelja koji je rado uzimaju u svoje. Želim joj još mnogo sretnih godišnjica, nadahnutih brojeva i generacija vjernih čitatelja.

Lidija Lavrnja

List „Opatija“ je tridesetogodišnjak. To možda u ljudskom životu i nije puno, ali kada je riječ o jednom lokalnom, gradskom listu, onda to i nije malo. Svaki mjesec kroz proteklih tri-

deset godina on građane informira o svim aktualnim događanjima, ali i donosi razne sadržaje vezane za prošlost i budućnost Opatije. A svi oni koji su kroz pisanje tekstova, fotografiranje i uredničke poslove sudjelovali ili još uvijek sudjeluju u njegovom stvaranju dali su svoj doprinos ovom jubileju. Kao i razne druge novine, i „Opatija“ je doživljavala transformacije. U periodu kada sam od 2000. do 2006. godine bila glavna urednica, promijenjen je njezin vizualni izgled i format. Za razliku od dotadašnjih naslovnica, na kojima je uz pokoji fotografiju većim dijelom bio tekst, prva novina bila je velika naslovna fotografija. Zatim su uslijedile i kolor stranice, a onda i format koji je ostao do danas. No, ono što je ovaj list uvijek zadržao, a što je bila i intencija prilikom njegovog osnivanja je, da iako mu je izdavač Grad Opatija, on se ne bazira samo na informiranju o aktivnostima gradskih tijela i ustanova, već je gradsko glasilo. U njemu su obuhvaćene sve teme bitne za život građana, pa se stoga kroz sve ove godine od mnogih opatijskih stanovnika često mogu čuti pitanja „Kad će novi broj Opatije?“ i „Je prišla nova Opatija?“.

Sretan 30. rođendan „Opatiji“, uz želju da još mnogo godina ostane vjerna kronika života našega grada.

Vanja Vinković

Drage Opatijke i dragi Opatijci, prije pet ljeta pisao sam sličan prigodni tekst u povodu dvadeset pet godina naše „Opatije“ pa mi je zamolba sadašnje glavne urednice

i moje drage kolegice Kristine Tubić da napišem još jedan, ali sada u prigodi tridesete obljetnice objave prvoga broja gradskoga lista, potvrdila zapažanja starijih kako se vrijeme doista ubrzava dok i na svojim plećima gomilamo vlastite „jubileje“. Naime, ta je petoljetka jednostavno prohujala! Kako god, našem gradu Opatiji, toj staroj dami mladoga srca, kako sam je svojedobno opisao, godi nježna pažnja tiskovine koja pomno bilježi življenja njezinih ljudi koji je obožavaju i brojne događaje koji joj crtaju koketne bore. Povijesna i kulturna tradicija tog hrvatskog, srednjoeuropskog i sredozemnog grada bila je pokretač mojih profesionalnih htjenja u stvaranju sadržaja „Opatije“ kao njezinog glavnoga urednika (2006. - 2009.). Habsburgovci kao temelj opatijskoga doma, hrvatstvo kao njegova struktura i paneuropejstvo kao njegov krovni smjerokaz. Upravo to naglašava i misao Otta von Habsburga, počasnoga građanina Opatije, koju mi je iznio u nezaboravnom razgovoru: Opatija je dio austrijske kulture, ali pod hrvatskim vodstvom! Sada, kao obični čitatelj, mogu kompetentno zaključiti kako i naš list pod sigurnim vodstvom glavne urednice i njezinih suradnika – među kojima ima i onih s kojima sam i ja surađivao – vješto i uspješno nastavlja tradiciju opatijskoga novinarstva na korist svojih, često zahtjevnih, sugrađana. No, to tako i treba biti! Čestitke od srca redakciji i svim opatijskim prijateljima.

Mirjana Rončević

Draga „Opatija“, sretan ti 30. rođendan! Sjećaš se, preuzela sam brigu o tebi kada si već preboljela dječje bolesti, kada si baš ušla u tinejdžerske godine. Trebalo te posložiti

tako da se ljudima još više sviđaš, da budeš lijepa i zanimljiva, da širiš optimizam i ističeš uspjehe, da zaobilaziš teške teme i probleme... A opet, bilo je i muka jer nisi mogla izbjeći adolescentska lutanja. Vodila sam te i kada si sazrela, i kada smo slavili tvoj 20. i 25. rođendan. Stekla si čvrstinu i povjerenje, spremna za samostalan život. Nisi me iznevjerila. Pružila si mi veliko zadovoljstvo, produžila si mi život. Briga za tebe hranila je moju dušu, davala mi smisao... Kada je došlo vrijeme da te napustim i prepustim drugima, nisam bila ni tužna ni nesretna. Ti si „Opatija“ tada krenula naprijed velikim koracima, postajala si sve ljepša, bolja, zrelije, pametnija. Jako sam ponosna na to. I ne brini: u brižnim si i vrijednim rukama. Sretna sam što su se naši životi ukrstili i što smo se družile više od jedne decenije. Imali smo uspona i padova, ali ostala su samo lijepa sjećanja. Draga „Opatija“, želim ti još puuuno uspješnih godina!

Bivši glavni urednici prisjetili su se ukratko godina provedenih na čelu lista „Opatija“. U proteklih 30 godina izmijenilo se pet glavnih urednika: **Dina Julius** 1996. do kraja 1999. godine, **Lidija Lavrnja** od 2000. do 2009. godine, **Vanja Vinković** od 2006. do 2009. godine, **Mirjana Rončević** od 2009. do 2022. godine i **Kristina Tubić** od 2022. do danas.

Iza svakog broja lista „Opatija“ stoje članovi naše redakcije, osim glavne urednice tu su novinari, kolumnisti, fotografi i grafički urednik. Na ovim stranicama odlučili smo vam se predstaviti malo drukčije: ne samo kroz tekstove i fotografije koje potpisujemo, nego i kroz nekoliko osobnih riječi o sebi i svom radu. Pa, tko smo mi?

ELENA VIDOVIĆ

Opatija je grad koji doista volim, a pisanje je oduvijek bilo „nešto moje“. Sve je, dakle, bilo posloženo da zavolim i „Opatiju“. Toliko da sam te 1996. pokucala na vrata urednice Dine Julius i provjerila ima li za redakcijskim stolom mjesta za jednu silno motiviranu mladu suradnicu. Iskustva nisam donosila mnogo, ali volje – i više nego je trebalo. Dina je napravila mjesta za mene, kao i za brojne druge mlade suradnike, i dala nam priliku da učimo, griješimo i postajemo bolji. Na tome sam joj zauvijek zahvalna. Život me ubrzo odveo drugamo, a prije pet godina u „Opatiju“ me vratila Mirjana Rončević. I podsjetila zašto toliko volim lokalne novine: ovdje se dobra priča skriva na saken kantune. Među našim sugrađanima, sportašima, umjetnicima, malim velikim talentima... A kad uza sve te dobre priče imaš i sjajnu urednicu i cijelu ekipu – raditi je pjesma! Prveh sto let je najteže. Ala, ala, „Opatija“, još si mlada! Sretan ti 30. rojendan!

SANJIN MAČAR

List „Opatija“ dio je mog profesionalnog života već više od 20 godina i teško mi je danas uopće zamisliti sve te godine i brojeve koji su prošli kroz moje ruke. Svaki je bio pomalo drukčiji i donosio neki novi izazov, ali ono što se nije mijenjalo jest želja da „Opatija“ bude lijepa, pregledna i ugodna za čitanje. I sa svakim brojem barem u jednoj situaciji – bolja! Posebno mi je draga suradnja s ekipom iz redakcije. Kroz sve ove godine toliko smo se dobro uhdali da se razumijemo gotovo bez riječi, a vjerujem da se ta dobra energija vidi i na stranicama lista. Volim svoj posao, a još mi je draže kada ga mogu povezati s Opatijom i ljudima koji u njoj žive. Lijep je osjećaj znati da sam svojim malim dijelom sudjelovao u priči lista koji već 30 godina prati život Opatije, Opatijki i Opatijaca. Idemo dalje, u sljedećih 30, s istim entuzijazmom, novim idejama i veseljem koje donosi svaki novi broj. Sretan rojendan, „Opatija“!

NIKOLA TURINA

Fotografijom se bavim od svoje desete godine, a s listom „Opatija“ gotovo od njegova prvog dana. Sve je počelo sasvim slučajno. Urednica Dina Julius tražila je nekoga tko bi za prvi broj fotografirao „Maće i kamelije“, ja sam se ponudio – i evo me u „Opatiji“ već 30 godina! Najdraže su mi upravo priče o našim sugrađanima, „običnim ljudima“, te, naravno, „Maće i kamelije“. Fotografija je moja velika ljubav. Imam kolekciju od više od 150 fotoaparata, a tijekom godina koristio sam ih šesnaest i nijedan nisam prodao. Jednim sam fotoaparatom, kojemu se vijek okidača procjenjivao na 150 do 200 tisuća snimaka, napravio čak 396 tisuća fotografija! Bilo je svega, pa i poneke opasne situacije, poput penjanja preko balkona na posljednjem katu hotela Zagreb kako bih snimio panoramu Slatine. List „Opatija“ je moja posebna ljubav. Volim ovaj grad i njegove ljude, a fotografijom mogu ovjekovječiti njihov život i sačuvati ga za budućnost. Koliko ljudi vole list najbolje se vidi kada se približi vrijeme izlaska novog broja – već postaju nestrpiljivi i raspituju se kada će stići. Želim mu još puno godina izlaženja!

MARIJANA ŠEPIĆ BJELOBABA

Po struci sam ekonomistica, a novinarstvo je u moj život ušlo nešto kasnije, s 35 godina. Novinarski zanat počela sam kovati 2015. godine na Kanalu Ri, a potom sam otvorila vlastiti obrt i započela suradnju s listom „Opatija“. Kao pravoj Opatijki, list mi je oduvijek bio posebno blizak, pa mi je bilo veliko zadovoljstvo prihvatiti poziv urednice Kristine i postati dio redakcije. Najviše me veseli rad na pričama o ljudima i događajima koji čine naš grad – našim sugrađanima, obrtnicima, sportašima, udrugama i svima onima koji svojim radom i idejama doprinose životu Opatije. Upravo kroz takve priče uvijek iznova otkrivam koliko zanimljivih ljudi živi oko nas. Posebno mi je drago što sam dio ove priče upravo u godini kada „Opatija“ slavi 30 godina, jer vjerujem da je svojim lokalnim pričama postala vriedan dio života našega grada.

DAVID KURTI

Pred nekoliko godina, kad su me pitali koja je moja najveća karakterna osobina, prva pomisao je bila radoznalost. To je pokretač svega na ovome svijetu. Radoznao (ili kurioz) čovjek će istraživati, zanimati se, pokušavati prodrijeti u srž stvari. A u ovom svijetu, u kojem se nove stvari događaju sve većom brzinom, odbijam biti puki konzument. Zato istražujem, proučavam, čitam, doznajem, razdvajam bitno od nebitnoga. A dio mojih fascinacija imam priliku mjesečno podijeliti s vama – čitateljima lista „Opatija“. I zato dok sam na poslu u radnji ili na terenu s fotoaparatom, kad sviram s mojim lovranskim puhačima ili bicikliram našim predivnim krajem, i dalje kurioz čovjek u meni gleda, posmatra, sluša... jer nikada ne znaš što će ti zapeti za oko i postati nova tema za razgovor ili proučavanje...

ALEKSANDAR VODOPIJA – ALEK

Liječnik sam, ali radim u farmaceutskoj industriji. Sa svojih 57 godina, u tvrtki u kojoj sam zaposlen trenutno brinem za edukaciju mladih kadrova i njihovo osposobljavanje za zahtjevni posao koji su odabrali. Oduvijek sam svestran, a glavna područja interesa su mi, uz medicinu, književnost, kazalište, glazba i film – umjetnost općenito. Ljubav prema Apolonu i njegovim muzama prenio sam i na svoja dva sina koji trenutno studiraju. Suradnju s „Opatijom“ započeo sam prije 25 godina, zahvaljujući mojoj glazbenoj naobrazbi, člankom o opatijskoj proslavi Verdijeve godine (2001.), a ostalo je povijest. Prateći uglavnom kulturu, ali u najširem smislu, spojio sam svoje hobije s poslom u kojem uživam i koji savršeno nadopunjuje onaj glavni, od kojeg živim; baš kao što i „Opatija“ nadopunjuje život svih Opatijki i Opatijaca, nudeći im dodatni uvid u bilo našega grada i sve ono što život u njemu čini jedinstvenim iskustvom.

IRENA BISTRIČIĆ

Što napisati nakon tri desetljeća? Od prvog broja, list „Opatija“ obilježio je moje prve studentske i novinarske korake. Zabavno je sjetiti se prvih sportskih tema i muka sa oblikovanjem teksta. Srećom je ona nestala, nešto kroz tekstove nešto kroz rad s klijentima u ACI-ju. Kao prirodno nadarenoj grintalici, „Bele kamelije i crne maće“ savršeno su se uklopile u dio mog identiteta. Kao i domaća beseda, odlična za ovakvu rubriku. Mediteranski način života barem na ovaj način. Zahvalna sam čitateljima na signaliziranju svega ča j' lepo i ča ni, a što pomaže u radu. Glavnoj urednici i Nikoli koji trpe i moja van rubrike grintanja. Posebno mi je drago vidjeti suradnike na kupu koji danas čine list više lifestyle novinom. Vesele teme u ovom neobično izazovnom vremenu i više su nego dobrodošle.

DRAGAN KINKELA

Rođeni sam Opatijac, još k tome živim u kući u kojoj se rodio Drago Gervais, pa valjda nije neobično da me uvijek iznova privlače opatijske priče. S pisanjem sam ozbiljnije došao u doticaj uređujući stručni časopis ERS, a onda me jednom prilikom tadašnja urednica Mirjana Rončević pitala bih li nešto napisao za „Opatiju“. Prva kolumna bila je o glavometu u moru pred Slatinom i tako je krenuo moj Opatijski vremeplov. Najradije pišem o onome o čemu se rjeđe govori. Povijest našega grada puna je zanimljivih ljudi, događaja, običaja i malih uspomena koje s novim generacijama polako nestaju. Volim ih pronaći, istražiti, zapisati i tako otrgnuti zaboravu. U tome je i velika vrijednost „Opatije“. Društvene mreže i internet brzo donesu vijest, ali još je brže i odnesu. Ono ča je zapisano – ostaje! A tko čuva stare brojeve „Opatije“, čuva kronologiju našega grada. Trejset let je za nami: puno zapisanih događaja, ljudi i uspomena, a vjerujem da ih još puno čeka svoje mjesto na stranicama „Opatije“!

DRAŽEN TURINA
– ŠAJETA

Čuda put zakasnin na kakov dogovor ale pozabin na kakov rok, ma letnjicu lista „Opatija“ nikad ne profalin, aš je tega leta van prišal i moj drugi album „Blues berača šparuga“, pa su moja Leteća Barbara, Moji koraki i Lovranske črešnje generacija od lista „Opatija“. Skupa su va vrtić hodili, a danaska su već va najbojeh letah! Čuda san tega va živote delat ili proval delat, ma kolumna ku za „Opatiju“ pišen se božje leta mi zaspravje čuda znači. Prvo: tu san od prvega broja i drago mi je saki put kad me neki ferma na ceste za prokomentirat ono ča san napisal. Hvala ča čitate i još veće hvala onen ki mi pišu i pisma pošijaju po pošte – to j' danaska raritet, ma anke i potvrda da štimate ono ča napišen. Drugo: nisan 100% siguran da j' moja kolumna va „Opatije“ najdugovječnija kolumna na dijalekte va države, ali ako ni – bit će! Aš ovo je komać prveh 30 let, pa „Opatije“ želin još čuda, čuda izdanji, z (baren) jednun „Stranicun od Šajeti“ va saken!

LIDIJA LAVRNJA

Po struci sam diplomirani politolog, a cijeli sam radni vijek provela u novinarstvu – u „3. maju“, „Slobodnoj Dalmaciji“ i listu „Opatija“, čija sam glavna urednica postala 2000. godine. Iako sam već niz godina u mirovini, od „Opatije“ se nisam sasvim oprostila. Nakon svih tih godina možda bih i danas najkraće rekla da pisati za „Opatiju“ znači – oslikavati duh grada. Nekada sam pratila gotovo sva područja gradskog života, a danas najviše volim pisati o ljudima iz Opatije i njezina zaleđa, njihovim životima, iskustvima i uspomenama koje vrijedi sačuvati. Upravo su mi takvi susreti najljepši dio novinarskog posla. Svaka nova priča prilika je da upoznam još jednu zanimljivu osobu i otkrijem dio života našega kraja. „Opatija“ je tijekom godina zabilježila bezbroj takvih priča i tako stvorila svojevrsnu kroniku grada. Drago mi je što ga i danas, nakon toliko godina, svojim tekstovima mogu nastaviti nadopunjavati.

KRISTINA STANIČIĆ

Suradnica sam u listu „Opatija“ od 2003. godine i tijekom ove 23 godine imala sam priliku upoznati brojne zanimljive ljude, pisati o temama koje su mi bliske, ali i o onima za koje sam se morala itekako dobro pripremiti. Zahvaljujući ovom poslu mnogo sam naučila i stekla iskustva koja su obogatila moj profesionalni i privatni život. List se tijekom godina mijenjao, kako u vizualnom, tako i u sadržajnom smislu, no uvijek je zadržao ono nešto zbog čega ga Opatijci, ali i ne samo Opatijci, rado čitaju. Za mene je list istodobno slika i kronologija našega grada – zapis vremena, ljudi, događaja i života Opatije. Teško mi je izdvojiti jedan članak ili osobu koju sam intervjuirala. Ipak, među najdražim tekstovima objavljenima u Listu svakako su oni o rođenju moje djece. Napisala ih je kolegica Kristina Tubić u rubrici „Matični“, za koju sam danas ja zadužena. Privatno sam supruga i majka, a po struci profesorica hrvatskog jezika i književnosti te magistra knjižničarstva. Zaposlena sam u opatijskoj gimnaziji kao nastavnica Hrvatskoga jezika i knjižničarka. Nekoliko sam godina predavala i Medijsku kulturu, fakultativni predmet u koji sam nastojala unijeti iskustva stečena dugogodišnjim radom u listu „Opatija“.

IVANA GRABAR

Radila sam u riječkim medijima – na televiziji, radiju i portalima, a potom i u vlastitoj agenciji za promidžbu. Napisala sam stotine kolumni, izdala dvije knjige, a mnogi me pamte i po podcastu Pinkparlaonica. Posljednjih pet godina radim u modnoj branši, a ljubav prema pisanju zadržala sam kroz suradnju s lokalnim portalima. Ponosna sam mama mlade žene i nona dvogodišnjaku koji je okupirao moje slobodno vrijeme. S listom „Opatija“ surađujem dvije godine i najviše pišem o malim poduzetnicima i zanimljivim ljudima. Volim u njihovim pričama pronaći iskrenu emociju, a posebno me veseli koliko im znači predstavljanje u gradskom listu. Jedna mi je sugovornica, nakon brojnih intervjuja za velike hrvatske medije, rekla: „Tek sada mogu reći da sam uspjela. Izaći u listu rodnog grada velika je čast.“ Upravo je to „Opatija“ – već 30 godina donosi priče o ljudima povezanima s našim gradom i povezuje one koji ga čitaju i one koji ga stvaraju.

Trideset godina, više od tisuću fotografija, pohvala i pokuda, bezbroj malih gradskih priča – fotokomentar „Bele kamelije i crne maće“ najdugovječnija je rubrika lista „Opatija“ koja već tri desetljeća bilježi ono lijepo u gradu što zaslužuje pohvalu, ali i ono što bi – budimo blagi – moglo i trebalo biti bolje.

Rubrika je od samih početaka osvojila čitatelje, toliko da je „crna maća“ s vremenom postala sinonimom za javnu pokudu. „Ovo je jedna vela crna maća“ i danas se može čuti kada nešto u gradu baš i nije za pokazivanje gostima, a mnogi od nas našli su se s jedne ili druge

strane gotovo pasivno-agresivnog upozorenja „Pazi da ne finiš va crneh maćah“!

Tijekom prvih godina izlaženja lista, autori ove rubrike su se izmjenjivali, međutim već dugi niz godina rubriku uređuju Irena Bistričić i Nikola Turina. No, od samih početaka najvažniji dio ove priče ste vi, naši čitatelji. „Obrnite se okol sebe, pogledajte ča je lepo i ča bi moglo bit storeno i lepše. Pišite nan al nas zazovite, i mi ćemo to uslikat. Morete i komunalnega redara zazvat, morda on bude žvelteji od našega narednega broja.“ – pozvali smo vas na suradnju još u prvom broju. Suradnja traje i 30 godina

☼☼☼ Sa zadovoljstvom možemo zaključiti da se estetika prostora uslužnih djelatnosti opasno poboljšala. U neposrednoj blizini hotela „Imperial“ nedavno je preuređen frizerski salon kojem će sudeći barem prema vanjskom izgledu teško odoljeti sve dame(-ice) koje svoj ukras - kosu žele (pre)urediti. Ukusno uređen neupadljivom kombinacijom boja - roza tende i otnjeno tamne stolarije, ovaj prostor svakako može biti uzorom i ostalima kako postići da Opatija ponovo bljesne punim sjajem. (Foto: N. Turina)

☼☼☼ OGRADA NA OPASNOM DIJELU LUNGO MARE. Konačno je i to riješeno! Nakon što su tri djeteta pala i ozlijedila se, roditelji više ne trebaju strahovati. Zahvaljujući Mjesnom odboru Vasanska, osigurana su sredstva i popravljena ograda na mostiću koji ispod terase *Pančera* vodi prema Hotelu *Dubrovnik*. Roditelji, mimo se okupajte u moru i popijte svoju kavu, djeca su vam sada sigurna.

●●● GRDE PLAŽE - Neš najvažnije za sezonu od banja su plaži, ke se isto spravljaju za početak sezone. Tako na izlazu z *Ambasadora* na Tomaševac postoje skalini, postoje anke i ograda na samo na nekih mesteh, na drugih je prekinuta i iako je crveni kolor va mode, ne stoji joj lepo ruzinavo. Jeni „urejeno“ kupalište je i Lido i to ono betonsko čigov nevidljivi tuš i danas skupja jesensko peščeve, skalini su mesto va more na betone a kad ste već tamo pogledajte zajno i Lido na peske (kega već rabi nasipat) isto kot i načarani zahodi i kabine. Ki će se kupat ovega leta na ovah grdeh plažah ne bimo znali reć.

●●● Je kamelija simbol Opatije al ni? Po ovemu na ovoj slike, kamelije su aranžirane va celofan... Ma ako malo boje pogledamo, spod celofani nisu nikakove rožice nego zahodi?! Ča delaju zahodi par metri od centra Slatini, ni nan poznato. Samo da se neki ne spameti i promeni ih va JAVNI...

kasnije – premda, priznajemo, uvijek radije primamo prijedloge za kamelije. Maće nekako i bez posebnog poziva pronadu put do redakcije.

Doista je zanimljivo prolistati stare brojeve lista „Opatija“ i zaviriti u stare Kamelije i maće, vidjeti koliko se grad kroz vrijeme promijenio, ali koliko smo se promijenili i mi, njegovi stanovnici – koliko su nam se promijenile navike, očekivanja, a vrlo vjerojatno i kriteriji. Sudeći prema prijedlozima čitatelja, kritičkog nam duha ne nedostaje: kandidata za maće još uvijek je znatno više nego za kamelije.

☼☼☼ NOVO IGRALIŠTE ZA DECU. Ova vesela slika pokazuje Opatiju bogatiju za još jeno igralište za decu va naselju Zora. Čuda roditelji, nonoti i dece bilo je na njegoven otvaranju, kade su kako vidimo po slike sople armanike, a prirejen je i mić „domjenak“. Bit će šesno gledat kako saki dan nove generacije spuščuju se niz tobogan, cimbujuju na cimbujuh, klackaju i ča se ne va oven šesnen igralište.

☼☼☼ PLOČICE SU SE VRNULE. Ovi vredni delavci neće popraviti škuje po cestah nego vrnjuju pločice na trotoari na Volosken i na mule. Za razliku od oneh prvih, oviste su žute i si ki su ih toliko čekali sada se moru z gušton poč prošetat po njimi bez straha da će ženske polomit petice postol.

●●● GRAD BEZ KINA. Nedeju zapolne pada daž, a otebi bite nekamo poč. Va kino nećete, aš je kako vidite zaprto. („Per ferie“? Ne bin rekla.) Kada će se opret niki ne zna. Kega pitat ne znan ni ja. „Zori“ (dvajset metri daje), svarulo je nakon petnajst let. Koliko let još mora pasat da bi se neki va grade spametil da se Opatijci žejno domišljaju vremena kada su sedeli va svojen kine i gledali dobri filmi. 10 let?! Morda se nekemu prej pokvari video!!

●●● PONTE ROSSO NA SLATINE - Opatija je europski grad za turizam vele gospodi. Ma miris Egipta i duh Istoka, opatijski Ponte Rosso ipak je pmsal na Slatinu. Ča bi reć da neki opatijski trgovci mesto va butige, svoj poslovni prostor nameščaju sakamo, samo ne tamo kade mu je mesto. Niš mu ne pomaže ni ono zelenilo okol štandi da sakrije koliko ih je grdo za vide! Ma ne smeta nan toliko taj opatijski Ponte Rosso, al mu ni nikako mesto na Slatine.

U trideset godina izlaženja iz tiska je izašlo 296 brojeva lista „Opatija“. Tisuće stranica, milijuni ispisa-nih riječi, nebrojene fotografije, stotine razgovora sa zanimljivim sugrađanima i tisuće zabilježenih događanja. Od velikih gradskih projekata i povijesnih trenutaka do malih, svakodnevnih priča koje životu našega grada daju poseban šarm.

Sve zajedno čini svojevrsnu kroniku opatijskog života, kojoj se vrijedi vratiti i nakon mnogo godina. A neki su naši čitatelji to odavno prepoznali. Nekoliko sugrađana, naime, kod kuće čuva baš svaki broj Opatije, od onog prvog do najnovijeg, 296. Neki ih uredno slažu na police, drugi u kutije, a treći će pričekati još dva broja kako bi i ovogodišnje primjerke dali uvezati u novu knjigu svoje opatijske kronike. Među potonjima je Ennio Ribarić, koji nam je još 2022. godine ispričao kako je nastala njegova kolekcija.

– Nisan od početka planiral skupljat „Opatiju“, spočetka san jih nekako samo spravjal. Pokle nekoga vremena, kad je pasalo jeno četire ili pet let, od „Opatij“ je prišal jedan lepi kup. Onput san jih seh posložil i kako su prihajale nove „Opatije“, dodaval san jih „va kolekciju“. Z vremenun je to pasalo va nekakovu strast.

Strast dijeli i Oleg Mandić, koji je svoju brižno čuvanu zbirku nedavno ustupio redakciji, kako bi njezini primjerci pomogli popuniti praznine u kolekcijama drugih čitatelja. Tu su i Marija Puharić Harašlić, Desanka Puharić, Jan-Bernd Urban, Radovan Trinajstić te brojni drugi zaljubljenici u opatijsku povijest. Kolekcionara, dakako, ima i među (bivšim) članovima redakcije, ali njih ipak nećemo računati!

Jer najljepše je znati da Opatija, osim u redakcijskoj arhivi, živi i na policama svojih čitatelja. I da ondje, iz mjeseca u mjesec, raste povijest jednoga grada. Jeste li i vi među njezinim čuvarima? Javite nam se i pošaljite fotografije svojih kolekcija!

Suradnici lista „Opatija“ kroz 30 godina

Dina Julius (urednica) ■ Vlasta Kovač ■ Giacomo Scotti ■ Dinko Slany ■ Dražen Turina Šajeta ■ Sandra Kolonić (pomoćnica urednice) ■ Lara Jelenc ■ Neven Ivanić ■ Zlatko Isakov ■ Irena Bistričić ■ Amir Muzur ■ Dolores Kurti ■ David Kurti ■ Barbara Požarić (grafička priprema) ■ Adriano Požarić (grafička priprema) ■ Željko Jerneić ■ Nikola Turina ■ Robert Supićić ■ Oleg Mandić ■ Elena Vidović ■ Kristina Primc ■ Goran Božić ■ Radovan Šušnjarić ■ Igor Bistričić ■ Ljubinka Toševa Karpowicz ■ Marina Česen ■ Andrea Marsanich ■ Veljka Spinčić ■ Zorica Sergo ■ Julijan Dobrinčić ■ Igor Kramarsich ■ Vedrana Simičević ■ Vesna Vidović ■ Gordana Viskanić ■ Marinko Romčević ■ Sanja Katalinić ■ Suzy Vagaja ■ Virna Krivičić ■ Tatjana Trobonjača ■ Nataša Žmikić ■ Dragan Karlović ■ Valentina Rizvić ■ Kristina Dubravec ■ Svjetlana Hribar ■ Josip Marčenić ■ Neven Jušić ■ Mirko Novković ■ Mišo Novković (lektura) ■ Thea Pavlin ■ Nikola Kurti ■ Zoran Licul ■ Marin Brozović ■ Marjan Skorić ■ Neli Skorić ■ Lidija Šušak ■ Iva Rosanda ■ Jadranka Bota ■ Tanja Winter ■ Miroslav Španjić ■ Mirna Ristić ■ Andrea Miočić ■ Josip Kurti ■ Zvonimir Đurđević (grafičko uređenje) ■ Martina Župančić ■ Lidija Lavrnja (urednica) ■ Tamara Modrić (lektura) ■ Nataša Širola ■ Melinda Kostelac ■ Aleksandar Vodopija ■ Theodor de Canziani Jakšić ■ Lorena Renko ■ Karolina Šuša ■ Ana Lončar ■ Kristina Tubić ■ Kristina Staničić ■ Ira Prebilić Banić ■ Ivana Hrvat ■ Nikola Turina Nick ■ Igor Kranjčec ■ Vanja Vinković (urednik) ■ Igor Pavić (grafički urednik) ■ Igor Žic ■ Marino Radun ■ Ana Brumnjak Iličić ■ Jan-Bernd Urban ■ Goran Kovačić ■ Serena Calderara ■ Zoran Zdelar ■ Edi Jurković ■ Mirjana Rončević (urednica) ■ Sanjin Mačar (grafički urednik) ■ Goran Brozović ■ Marijana Zorić ■ Tanja Čorak ■ Svetlana Milohnić ■ Jadranka Martić (lektura) ■ Laurent Kružić ■ Sanja Monar Duraku ■ Ivo Aščić ■ Silvia Subašić Ljubović ■ Dragan Kinkela ■ Ljiljana Vidmar-Erjavac ■ Marijana Šepić Bjelobaba ■ Ivana Eterović ■ Tina Ružić ■ Elia Filinić ■ Matija Ivačić ■ Ivana Grabar ■ Domagoj Tramontana ■ Petar Banda

Iza kulisa – ljudi i uspomene

Trideset godina, bezbroj priča, susreta, događanja i zajedničkih trenutaka. Ovoga puta zavirili smo i izvan margina novinskih stranica te se kroz fotografije prisjetili ljudi koji su od prvog broja do danas pisali, fotografirali, uređivali i stvarali „Opatiju“.

Bili smo na terenu, razgovarali sa sugrađanima, odlazili na izlete, slavili rođendane i dijelili mnoge lijepe trenutke. No, najviše smo vremena ipak proveli radeći ono što nas je sve povezivalo – stvarali novine. Iza svakog broja ostali su sati pisanja, razgovora, fotografiranja, uređivanja, ali i druženja, smijeha i prijateljstava koja su se usput gradila. Ove su fotografije mali vremeplov kroz tri desetljeća redakcijskog života gradskog lista – podsjetnik na ljude, trenutke i sve ono što se događalo između dva broja „Opatije“.

ALEKSANDRA KUČEL ILIĆ

List „Opatija“ čitam od kada postoji, jer ako se nešto na području Grada Opatije dogodilo, a to nije zabilježio popularni gradski list, to kao da se nije niti dogodilo. Sviđa mi se format lista i njegov grafički izgled, a unutar korica su zanimljivi sadržaji iz pera odličnih autora. Već i sama želja Opatijaca da se o njima piše u listu „Opatija“, dokazuje koliko je prihvaćen i čitan, te se svaki novi broj očekuje s nestrpljenjem. Za vrijedan jubilej, ovome listu u kojega je pospremljen velik dio opatijske svakodnevice u posljednjih 30 godina, želim još puno druženja s čitateljima i da svakih novih 48 stranica osvoji pokojeg obožavatelja više. Jer čitanje je u životu jedan od najpristupačnijih i najjeftinijih načina da se obogati znanje i korisno provede slobodno vrijeme, a svaka riječ koja je pronašla mjesto u tiskanom izdanju, ima svoju težinu i vjerodostojnost. Čestitam cijeloj ekipi na trudu koji ulaže da bi se sve teme zanimljive Opatijcima, ali i široj publici na vrijeme našle u listu, te im poručujem da jedva čekam novi broj!

DALIBOR KORENIĆ

Dragi naš list „Opatija“, hvala što te imamo. Pratim te od prvog dana izlaza i posebno si mi drag jer je nekako upravo u to vrijeme započela i organizacija sportske rekreacije u Opatiji. Zahvaljujući i listu „Opatija“, koji je pratio sva sportsko-rekreativna događanja, Opatija je postala grad sportske rekreacije. Sve što se događa u našem gradu može se pronaći na stranicama Lista, bilo da je riječ o sportskim, kulturnim, turističkim ili drugim događanjima. List pročitam sa zanimanjem od početka do kraja. Hvala svima koji sudjeluju u njegovu stvaranju jer znam koliko vremena i truda ulažu kako bi popratili brojna događanja u našem kraju. Dragi ljudi, sretna vam 30. godišnjica izlaza! Siguran sam da ćete nas odličnim tekstovima i praćenjem života našega grada razveseljavati još dugi niz godina. List „Opatija“ postaje dio kulturne baštine našega grada.

EMILI JAKLIN

Učenica sam sedmog razreda i članica Dječjeg gradskog vijeća Grada Opatije. U listu „Opatija“ najviše volim čitati o dječjim događanjima i svemu što se odnosi na djecu i mlade. Mislim da u listu ima dovoljno takvih tema i puno sadržaja koji su zanimljivi djeci. Sviđaju mi se i fotografije jer ih ima dosta, a posebno volim vidjeti poznate sugrađane, prijatelje i djecu koju poznajem. Drago mi je i kada se prati rad učenika naših škola te aktivnosti Dječjeg gradskog vijeća. Voljela bih da se u budućnosti objavljuje još više korisnih informacija namijenjenih baš djeci, primjerice mapa dječjih igrališta ili prijedlozi mjesta i aktivnosti za provođenje slobodnog vremena. Listu „Opatija“ želim sretnu 30. obljetnicu, još puno uspješnih godina i mnogo zanimljivih sadržaja, naročito za djecu i mlade.

NIKOLA KURTI

List „Opatija“ čitam već niz godina i uvijek me veseli kada stigne novi primjerak, a i kod kuće ga svi rado čitaju. Najviše volim sportske stranice i tekstove o opatijskom sportu i našim sportašima, za koje mislim da ih list dobro prati. Drago mi je i što već godinama surađujemo s listom „Opatija“, kojemu fotografi Foto Kurtija rado ustupaju svoje fotografije kada god su potrebne za praćenje opatijskih događanja. Lijepo je znati da te fotografije, zajedno s tekstovima, ostaju sačuvane na stranicama lista kao uspomena na ljude i događaje iz našega grada. Nakon tri desetljeća ove su novine već postale prava kronika opatijskog života. Posebno pohvaljujem što se list može čitati i online. Tako i moja kći Nika, koja danas živi u Parizu, može redovito pročitati novosti iz svoga grada i pratiti što se događa u Opatiji. Cijeloj ekipi želim sretnu 30. obljetnicu i da zajedno s Opatijom proslavite još puno rođendana – najmanje do 130.!

DOMAGOJ TRAMONTANA

List „Opatija“ pratim od prvog broja i do sada nisam propustio prelistati niti jedan broj. Povremeni sam suradnik i rado sudjelujem u kreiranju sadržaja. Najradije čitam tople ljudske priče, priče iz opatijske povijesti Dragana Kinkele i drugih te sve ostale autorske tekstove o aktualnim temama. Ponekad bacim oko i na kolumnu razrednog kolege (djeca su nam išla skupa u osnovnu školu) Dražena Turine - Šajete, trećeg najpopularnijeg Opatijca nakon Maura Staraja i Pina Pingvina. Sviđa mi se kada objavite mišljenja i stavove naših građana o određenoj temi. Ironično, ali na stranicama lista bih htio manje politike. Iako se aktivno bavim politikom, mislim da čitateljima više odgovara da u gradskom listu čitaju o uspjesima naših sportaša, aktivnostima udruga i djelovanju naših poduzetnika. Umjesto njurganja u javnom prostoru, treba nam više pozitivne energije i zajedništva i neka list „Opatija“ bude predvodnik promicanja tih životnih vrijednosti. U tom duhu, neka je cijelom timu sretan 30. rođendan i još mnogo godina budite ovako važan dio zajednice.

ZORICA SERGO

Ča trejset let je već pasalo!? Pametin se „Opatije“ dok je bila tiskana na žutoj karte i bila je većega formata, nekako retro, bimo sada rekli. Devedesetih let san i sama bila suradnica lista. Pisala san štorije od gornjega kraja i vavek na čakavskan, ili bimo rekli „po domaću“, a takoj’ ostalo i do dan danaska. Volin i danaska pročitat neš na domaći iakoj’ tega se manje. Najboje vreme za novinu bilo je kada je prihajala z pošun doma, aš su onda stvarno si mogli prit do svojga primjerka. Sada ju više čitamo na internete ili mobitele nego ča ju negdere pokupimo. Ma stareji judi, pogotovo va gornjen kraje teško da ju tako arivaju pročitat. Ja san rekla da je Opatija retro-futuristička novina aš su štorije od onega ča sej’ dogodilo ili od onega ča će se dogodit, ma ono aktualno je ionako za sakidajne novine. Lepo juj’ pročitat i videt ča sej’ dogajalo va našen kraje. Ne moren ni zamislet koliko je to pohajanja, ali postali ste del opatijske prošlosti pa je to nagrada za sav trud i „zgubjeno“ vreme. Čestitan van 30 let postojanja i bravo za si vredni uredniki, suradniki-ce i fotoreporteril!

DUŠKO JELIČIĆ DULE

Vreme brzo pasuje, ki bi rekal da je već 30 let pasalo? Čitan „Opatiju“, svaki put kad ju dobijen, a pogotovo kad mi neki reče da san ja va liste, da ste neč napisali za me. Škerčan malo, ma prej smo ju dobivali doma z pošun, a sad ki put i „profalin“ ki broj. Uglavnon, prolistan sve, a obavezno pročitat ča je Šajeta napisal, kolumnu od Davida Kurtija, pogledan ča ste stavili va „Bele kamelije i črne maće“ i ča je va „Čakulade“. Po naslove vidin ako me još ča interesira. Drago mi je ča se more pročitat i ča „po domaći“, da pišete i na čakavice! Volin pročitat štorije od našeh judi, pogotovo va sporte – to obavezno pročitat, lepo je videt da se piše od uspjehi našeh Opatijki i Opatijci. Od česa bin rad više čitat? Niman neki veli prohtjevi, aš me j’ život navadil da se sve more i izjalovit, pa kad mi neč pride va živote, sretan san i zadovoljan! Želin van puno sreće i zdravja, jubavi, trpežljivosti i tolerancije, pa ćete doživjet i 130 let!

CVJETANA MILETIĆ

List „Opatija“ pratila sam od prvog broja, jednostavno zato jer je – kao informativno glasilo – bio potreban jednom gradu. I veseli me da je tada netko imao „uha i sluha“ pokrenuti novu publikaciju nakon gašenja „Opatijske komune“. Radujem se što list „Opatija“ bilježi ovu značajnu i časnu obljetnicu. Nije i ne može biti konkurencija Novom listu, ali može biti i jeste lijepa mu nadopuna s temama koje zanimaju domaće čitatelje i sve koji vole svoj grad. Svojom raznovrsnošću autori se trude udovoljiti čitateljima pa bih iskreno pohvalila sve ekipe koje su stvarale i stvaraju ovaj jedinstveni list. Neke su rubrike svoju dugotrajnost zaslužile upornošću, neke zanimljivošću, a neke su već prešle u tradiciju. Sve te posebne, zanimljive, intrigantne, humorne, iskričave, baštinske, ponekad i malo zajedljive priloge valja pohraniti u knjige za generacije koje dolaze. Posebno me veseli što je svako uredništvo ostavilo svoj pečat. Na kraju, doživjela sam da list „Opatija“ uređuje i moja draga učenica. Njoj, cijelom uredništvu i suradnicima, među kojima je također bilo mojih učenika, želim još mnogo lijepih tema i zanimljivih napisa. Od srca čestitam svima!

1996.

2011.

2026.

List „Opatija“

📍 Maršala Tita 3, Opatija

✉ listopatija@gmail.com